

פ ר ט י - כ ל
ישיבה לא/שכ"ח של הממשלה
כ"א באדר תשכ"ח - 21.3.68
(יום ה', בשעה 17:00)

נכחו השרים:
ל. אשכול - יו"ר,
א. אבן,
י. אלון,
ז. ארן,
מ. בנין,
י. בורג,
מ. בנטוב,
י. ברזילי,
ח. גבאי,
י. גלילי,
ז. ורהפטיג,
י. ישעיהו,
מ. כרמל,
פ. ספיר,
מ. קול,
ח.מ. שפירא,
ז. שרף,
א. ששון.

נעדרו השרים: מ. דיין (חולה),
י. ספיר (בחו"ל).

י. עוזאי - מזכירת הממשלה
רב-אלוף ח. בר-לב - הרמטכ"ל
אלוף א. יריב - ראש אמ"ן
י. הרצוג - מנכ"ל משרד ראש הממשלה
ג. רפאל - מנכ"ל משרד החוץ

סדר היום: 355. פעולת צה"ל נגד בסיסי החבלנים הסמוכים לגבול ירדן

(רשמו: ל.צ. וי. מימון).

355. פעולת צה"ל נגד בסיסי החבלנים הסמוכים לגבול ירדן

ראש הממשלה ל. אשכול:

אני פותח את הישיבה ומקדם בברכה את הרמטכ"ל ואת האלוף יריב בשובם משדה הקרב. הייתי היום אחר-הצהריים בבית-החולים "הרסה" וביקרתי את הפצועים. היו הרבה פצועים ואיחלתי להם בשט כולנו החלמה מהירה. ראיתי על פני רבים בנות-צחוק, ורצון להיראות יותר חזקים מאשר הינם. רבים מהם היו רק עכשיו לאחר הניתוח.

כולם יודעים שיש לנו מספר מסוים של הרוגים, המספר המדויק עוד לא ידוע, אבקש מכם לכבד את זכרם - (חברי הממשלה קמים על רגליהם) - ונשלח מכאן ניחומים להורים, לקרובים, לחברים ולעם כולו. החיילים שלנו עשו מלאכה גדולה, והיו שאמרו כי זו היתה מלאכה קשה.

הרמטכ"ל ח. כד-לב:

הקרב או הפעולה השיגה את המטרה המוגדרת שהצבנו לנו, לפגוע באנשי ה"אל-פתח" ובבסיסי ה"אל-פתח".

הקרב בחלק הצפוני, כלומר באיזור כאואמה, היה קרב די קשה, והוא היה קשה בעיקר מתוך כך שאנחנו את שלב הפריצה עשינו בקלות יחסית, אבל כאשר הסתבר לירדנים שאנחנו לא ממשיכים לנסוע לעמאן, אלא אנחנו נשארים במקום, הם אזרו עוז והפגינו בארטילריה ובטנקים. אנשי ה"אל-פתח" בתוך כאראמה לחמו ממש.

השלב הראשון של מעבר הגשרים וההשתלטות על אותם המוצבים, ומוצב אחד שהיה ממש בדרך - (תיאור על המפה) - והכניסה עד למקומות ש אליהם רצינו להגיע, היה שלב גם קל וגם מהיר. זה היה השלב הראשון. אתמול אמרתי שייתכן והם מכינים את הגשרים לפיצוץ. כל זה לא היה. עברנו את הגשרים בלי אף יריה אחת, אבל כאשר הגענו לאזור הזה - (מפה) - (שונת נמריין) - התחילה האש שנמשכה בעצם רוב היום, לעתים יותר חזקה ולעתים פחות חזקה.

דו"ש י. גלילי:

אש של מי, של הלגיון? היו גם יחידות עיראקיות?

הדמטכ"ל ח. בר-לב:

אש שלנו ושלחם, טנקים של הלגיון וארטילריה של הלגיון. עיראקים לא היו. כוחות הלגיון שהיו פה - (מצביע על המפה) - היו להם שלוש פלוגות טנקים וארטילריה, והמוצבים האלה, שהם מוצבים גדודיים, אותם לא חקפנו, כי לא התכוונו להמשיך, אבל ברור שיש להם שם נ"ט ומרגמות.

ה"אל-פאתח" בתוך כאראמה ממש נלחם. אנחנו כידוע באנו לשם עם הליקופטרים וחסמנו את אפשרויות היציאה מהכפר, והם ממש לחמו בהתאם לדיעות שהיו לנו, וזה אכן התאמת לאחר-מכן, היו כ- 200 - 250 אנשי "אל-פאתח" בתוך כאראמה עצמה. אורחים לא נראו בכל השטח הזה, ועד כמה שאני יודע עד עכשיו, לא הייתה שם בעיה של אורחים.

בפעולה הזאת האבירות שלנו הן 17 חללים וכ- 60 פצועים, רובם פצועים קל. לנו נפגעו ארבעה טנקים שאותם אי אפשר להוציא, שתי שריוניות, משאית וג'יפ. כל זה חובל והושאר בשטח. יש טנק אחד שהוא לא חובל והוא גם לא נשרף, אבל הוא היה במקום כזה, שכדי להיכנס אליו, להרוס אותו או לחלץ אותו, צריך היה לפתח קרב שלם, והחלטתי לא לעשות זאת.

האבירות של ה"אל-פאתח" - אני מדבר על הניזרה
 הזאת של כאראמה - בקרב כאן נהרגו כ- 100 אנשי "אל-פאתח". אנחנו לקחנו אתנו
 129, שמהם כבר 30 הורו שהם אנשי "אל-פאתח", וביניהם כאלה שהם מבוקשים כמנהיגים
 של ה"אל-פאתח".

אנחנו הרסנו בתוך כאראמה את כל המיתקנים שלהם.

ראש הממשלה ל. אשכול:

אלה מתקנים בעלי ערך צבאי?

הדמטכ"ל ח. בר-לב:

זה המחנה שלהם, שני הכתים שאבו-עאמר היה גר
 בהם, ומספר בתים שמהם נלחמו. בראשית הכניסה אל הכפר, כאשר תפסנו מישור, אחד
 מהם הראה לנו איפה מרוכזים האנשים, הוא הוביל אנשים שלנו אל הבית, ואז משם
 נפתחה אש והבית הזה תוך כדי הקרב נהרס.

ראש הממשלה ל. אשכול:

אתה חושב שהאיש הזה התחכם?

הדמטכ"ל ח. בר-לב:

הוא לא התחכם, הוא פשוט נפחד. אצלם ההתמסרות

היא תופעה די רגילה.

כאן - (מפה) - היה מקרה שאנשי ה"אל-פאתח" זרקו רימון מתוך זחל"ם, האנשים שלנו הספיקו לתפוס את הרימון ממש לפני שהוא התפוצץ. אחר כך זרקו עוד רימון שהתפוצץ, והיו לנו חמישה נפגעים.

בקרב עם הלגיון השמרנו להם לפחות חמישה-עשר טנקים, לקחנו שני טנקים, טנק אחד ותותח מתנייע אחד, ברור שיש להם נזק רב במוצבים וגם בנשק. אין לנו עדיין ידיעות מפורטות אשר למימדים.

כרגע המצב כאן - (כאראמה) - שהכוחות יצאו, פרט לכוח טנקים שהוא מחפה על חילוץ אותם כלי-הרכב שהתקלקלו או שקעו בבוץ ואנחנו רוצים לחלק אותם. אני מניח שתוך שעה, כלומר עד רדת החושך, אנחנו נהיה בצד זה של הירדן. הכוחות שלנו ישארו באזור זה - (מפה) - לעת-עתה, ונראה כעבור יום-יומיים אם אפשר להוציא אותם. לא נחזיר אותם למחנות, אלא נשאיר אותם יחסית צמודים לגבול.

ראש הממשלה ל. אשכול:

היציאה שלנו מלוח באש שלהם? הם ממשיכים

ביריות?

דוד י. גלילי:

האש נמשכת גם עכשיו?

הדטכ"ל ח. בר-לב:

כן, אבל לא כל-כך רצינית.

השר מ. בג"ץ:

אותם שני הגשרים נפגעו?

הדמטכ"ל ח. בר-לב:

הגשרים לא נפגעו, בנוסף לכך הקמנו עוד שני גשרים, מעברה, ויש עוד אפשרויות.

השר י. גלילי:

הם הפעילו את חיל האוויר?

הדמטכ"ל ח. בר-לב:

לא. מיר אומר על חיל-האוויר.

כאן, באזור הדרומי - (מפה) - הפעולה היתה ללא בעיות מיוחדות. כאן - באזור שמדרום לים-המלח, אין לנו אכידות, לא בנפש ולא בכלי-רכב. כאן - (מפה) - באזור סאפי, חיסלנו שלוש מטרות והשתלטנו על הכפר. בדקנו את כל הכפרים בסביבה. פה נהרגו להם 6 אנשי לגיון ואנשי "אל-פאתח"; נישבו או נעצרו 8 אנשי "אל-פאתח" נוספים בתוך הכפר. נוסף לזה מצאנו בכפר הרבה נשק, הרבה ציוד, מסות ופקודות מבצע של ה"אל-פאתח". אני מקווה שבסוף היום או מחר יהיו לנו יותר פרטים.

ראש הממשלה ל. אשכול:

מה זה הרבה נשק?

הדמטכ"ל ח. בר-לב:

הנשק הקל של הלגיון וה"אל-פאתח".

עוד אינני יודע בדיוק מה. בכאראמה היו כמויות
כאלו של נשק שלא הכל נלקח, אלא הושמד ופוצץ.

יש האוצר פ. ספיר :

בכאראמה אמרת שלא היו אבידות. בדאדיו הודיעו
שהיו לנו חמש עשרה אבידות.

הרמטכ"ל ח. בר-לב :

בכאראמה לא היו אבידות. כלל האבידות מסתכם עד
עכשיו בשבעה-עשר הרוגים; יכול להיות שזה לא יהיה המספר הסופי, נקווה שכן.

הם במשך הלילה תיגברו מאוד את סאפי, גם
בארטילריה וגם בכוחות, אבל לא הספיקו להתארגן. כאשר הכוחות שלנו הגיעו, הם ירו
כמה מטחים של ארטילריה, ואחרי זה הרימו הרגליים וברחו. בחלקם השאירו את
הציוד. פה למשל הם השאירו שני תו"לים במקום.

זה לגבי הפעולות עצמן. נוסף לזה, היו במשך היום
שני מוקשים באיזור עמק בית-שאן, אחד בכוכב אל-הוא (כוכב הירדן) - שם נהרג
טרקטוריסט - זה רכס מעל בית-שאן, והשני בעמק בית-שאן; שם יש לנו פצוע. באזור
ההוא הם פתחו כמה פעמים באש על מוצבים שלנו ועל התנועה על הכביש, אנחנו
השיבוננו אש. הם גם ירו כמה פגזי מרגמה על מוצב, ואנחנו השיבוננו בארטילריה,
אבל זה לא התרחב והם לא ירו על ישוב.

המצרים גם-כן פתחו באש במשך מספר דקות בתעלה.
אינני יודע אם זה קשור בזה. על-כל-פנים, במקום אחד פתחו המצרים באש, אנחנו
השיבוננו אש, ובזה זה נגמר.

חוץ מזה לא היו תזוזות רציניות של כוחות הצבא, ולא היתה שום התערבות של מטוסי האויב, לא של עיראק ולא של סוריה, ומבחינה זו ההתפתחות היתה כפי ששוערנו.

אני מבקש את האלוף יריב למסור ידיעות שיש לנו, אבל אני רוצה לומר שהירדנים מנסים TO PLAY DOWN את העניין. מצד אחד הם דורשים כינוס מועצת הבטחון וועידת פיסנה, ומצד שני מנסה רדיו עמאן להציג זאת כנצחון. יש לנו גם ידיעה פנימית על שיחה בין ראש ממשלת ירדן לבין שר החוץ המצרי, כאשר הירדני אומר: "הכל מאה אחוז, אנחנו שולטים במצב ואין צורך בשום דבר". ברור שעדיין מוקדם להעריך ולרעת מה באמת יקרה בירדן, אבל לפחות בחצי היסמה הזאת חוסיין והמשטר בירדן לא יצאו מכליהם. נחיה ונראה מה יהיה.

שר החקלאות ח. גבתי:

מה היה חלקו של חיל האוויר?

הרמטכ"ל ח. בר-לב:

חיל האוויר שלנו תקף את הארטילריה באזור כאראמה בלבד. כלומר, רק בגיזרה הזאת, הוא לא השתתף בפעולה הזאת באזור סאפי. אינני יודע כרגע בדיוק כמה גיחות היו לנו, אני מעריך שהיו כמה עשרות גיחות. מטוס אחד שלנו נפגע, "אוראגאן", הטייס בסדר. המטוס נפגע תוך כדי הפצצה, הטייס הצליח למשוך אותו ולהגיע מעל לשטח שלנו, וכאשר הוא ראה שהמטוס עולה באש, הוא צנח, נפל בשטח שלנו, הטייס בסדר אבל המטוס נפגע.

השר מ. בגין:

אנחנו פינינו את כל החללים שלנו?

הדמטכ"ל ח. בר-לב:

פינינו את כולם, חוץ מהטנקים השרופים, שעדיין אינני יודע מה פינינו ומה לא פינינו. שבעה עשר האנשים הם אלה שנפגעו, עדיין אינני יכול לומר אם יש ביניהם כאלה שנשארו בטנקים הפגועים. אני מניח שאולי אחד או שניים.

אני יודע שבכמה מקרים זה נבדק, אבל יש שני טנקים שבביקור תוך כדי ה"שוונג" התקדמו, עלו על מוצב ונפגעו, והם נשארו שם כאשר הקו הוצב איפה שהוא הוצב, ושם אני יודע שמפקד אחד הטנקים שנשרף נפצע בחזה וחולץ. עוד אינני יודע מי מהצוותות של שני הטנקים האלה יצא שלם, ומי נפצע וחולץ.

ראש הממשלה ל. אשכול:

אחד הפצועים בבית החולים התעניין מאוד לדעת מה עם הטנקים. הוא רצה לדעת אם חילצו אותם או לא.

הדמטכ"ל ח. בר-לב:

ארבעה טנקים נשארו באיזור. אנחנו נודיע על כך, כי ברור שהירדנים יצלמו זאת ויראו זאת.

אלוף א. ידיב:

מכל הידיעות שיש לנו, יש לי רושם שאצל הירדנים יש שביעות רצון. שביעות-הרצון נובעת מהעובדה שהם ציפו למי יודע מה, ובסך הכל ראו שאנחנו איננו מתכוונים לכבוש את ירדן, אלא לעשות פעולה מוגבלת. יורה להם אכן מהלב. לכן הם אומרים: "מצבנו טוב". לא שאין להם נפגעים ואין להם אכידות.

אני מתאר לעצמי שלאנשי החבלה או לאנשי השלטון לא כל כך איכפת. לקהל יהיה איכפת כאשר יגיעו הידיעות, אבל השלטון, חוסיין וראש הממשלה, מה שהדאיג אותם היה היקף הפעולה. אנחנו יודעים שאפילו בשעות הבוקר, עד שעה 11:00, למרות שקיבלו שדר דרך השגריר האמריקני בתל-אביב לשגריר האמריקני ברבת-עמון, שזו פעולה בעלת אובייקטים מוגבלים, הם עוד חששו להתרחבות הפעולה שלנו, כי "היהודים תמיד מרמים" ו"מי יודע מה יש באמתחתם". אנחנו יודעים שכאופן מיוחד הם חששו לפעולה בצפון. וזה כתוצאה מפעולת הונאה שעשינו בימים האחרונים בצפון. הם חששו בעיקר לאיזור אירביד, שנעבור מעמק הירדן לאיזור הירמוך.

לאור הפעולה ביטל חוסיין את הכינוס של מה שקוראים שם מועצת האומה, כלומר הסנאט ובית הנבחרים, ובשלב ראשון אמרו שיסתפקו באיגרת למועצת הבטחון. אחר-כך היתה פניה שלהם ושל המצרים לכינוס מועצת הבטחון. כמובן שניצלו את ההזדמנות לדבר על התוקפנות של ישראל ומעשיה המגונים, גם מצרים וגם דמשק ניצלו את העניין, וחוסיין ניצל את המצב כדי לדרוש כינוס דחוף של ועידת פיסגה, יש לו עניין בזה, כי אולי יוכל לנצל את המצב לטובתו.

מבחינה צבאית, עוד אחמול היתה כונננות נבונה בכל הצבאות הערביים סביבנו. אף אחד מהם לא פעל, אם כי היו בכונננות. להיפך, הצעדים שהם נקטו, היו צעדים של התגוננות. חיל האוויר הסורי הלך צפונה. הסורים הודיעו לירדן שישגרו חטיבת שריון לחזית הישראלית, עד עכשיו היא לא הגיעה... אולי עוד תגיע, יכול להיות שלא לפעולה צבאית, אלא כאילו בזה ילחצו עלינו.

אשר לעיראקים בירדן - הידיעה האחרונה היתה שהם לא זזו קדימה. כנראה יצאו ממחנותיהם לצורך הגנה על עצמם. כוחות הירדן זזו מאזור עמאן לאזור בקעת הירדן, אבל עד שזזנו אנחנו, לא התערבו כוחות מהעורף בקרב.

הכוחות המצריים הם בכוננות גם ביבשה, גם באויר וגם בים, אבל הם לא פעלו, חוץ מתקרית האש בתעלה לא היתה כל פעולה מצידם.

בענין ה"אל-פאתח" - אני אישית חשתי קצת שמא הם לא יהיו שם. אחרי הכל הם כולם ידעו ותיכו להתקפה שלנו על ירדן, והירדנים העריכו, או נאמר, שלפי השמועות הירדנים ידעו שכאראמה כלולה בין האובייקטים, רוב הכוח היה בכאראמה. מבחינה זו לדעתי זו מכה רצינית מאוד. זה היה הבסיס העיקרי של אנשי ה"אל-פאתח" לא רק בירדן. אני חושב שאין להם בסיס כל כך חשוב בכל המערך שלהם. זה מחנה מיוחד לארגוני החבלה, ואני חושב שלפעולה הזאת היתה השפעה, אם כי לא אומר שבעקבות זאת יפסיקו את פעולתם. אני חושב שעוד מוקדם להגיד.

מהתרשמות ראשונה נראה לי, שמה שקרה היום יאפשר למלך לנקוט צעדים יותר חריפים, כי המצב שם, בכלל מצב-הרוח, איננו של אבל, להיפך. זה אולי יאפשר לו לנקוט פעולות נגד אירגוני-החבלה. ואם זה יהיה כך - השגנו את כל המטרה של הפעולה.

שר המשטרה א. ששון:

מה גורלו של אבו-עמאר זה?

ראש אנף המודיעין א. יריב:

חילקנו לכל החיילים שלנו צילום של פרצופו, כדי שיעקבו, אולי הוא נפגע ואולי הוא ברח.

שר המסחר והתעשייה ז. שרף:

הערכתם שיש כוח כזה בכאראמה?

ראש אנף הסודיעין א. יריב:

חשבנו שיהיו יותר.

הרמטכ"ל ח. בר-לב:

אני אמרתי שיהיו 200-300, ובאמת היו למעלה מ-

200 אנשי "אל-פאתח" בכאראמה. אני מניח שהיו יותר, אבל חלק בוודאי הספיק או להיעלם או להסתתר או לברוח.

שר העבודה י. אלון:

נחיתת ההליקופטרים בוצעה כהלכה?

הרמטכ"ל ח. בר-לב:

בחירבת חנוזיר היה בדיוק לפי לוח הזמנים, שם בבתים היו מעט אנשי "אל-פאתח", אותם השמונה שלקחנו. בכאראמה הנחיתה היתה באיחור מסויים בגלל מצב העננים. ההליקופטים לא יכלו לעבור את הרי ירושלים, והם נחתו כעשר דקות יותר מאוחר, אבל הם הגיעו מספיק מוקדם, כי אותם אנשי ה"אל-פאתח" שהתחילו לעזוב את הכפר, כאשר הם ראו את ההליקופטים תופסים את הנבעות - הם חזרו לכפר. נזק כתוצאה מזה לא היה. הם הספיקו בכל-ואת להגיע מספיק מוקדם כדי להבריח אותם חזרה.

מה שמעניין, חלק מאנשי ה"אל-פאתח" ברח מערבה, זאת אומרת מכאראמה לכיוון הירדן. הם ראו שהם חסומים מצפון וממזרח, מפה באים טנקים ומשם באים טנקים, חלק מהם עזב, אבל גם אותם אנחנו תפסנו.

שר הדתות ז. ורהפטינג:

הקורבנות שלנו היו בעיקר בטנקים?

הרמטכ"ל ח. בר-לב:

כפי שידוע לי כרגע, אצלנו נפגעו עשרה בטנקים, חמישה בוחל"ם, ושניים בהפגזה על הגשר שאנחנו הקימונו, זה היה עוד בשעות הבוקר. כאשר ראש הממשלה הגיע למוצב הפיקוד, היו לנו שניים או שלושה הרוגים.

ד"ר מ. בנין:

על כך שלקחנו חלק מאנשי ה"אל-פאחח" אלינו לא הייתה כל הורעה. הצבא חושב להחזיק זאת בסוד?

הרמטכ"ל ח. בר-לב:

אנחנו רוצים לחשוב איך להציג זאת.

ד"ר מ. בנין:

אני מבקש את ראש הממשלה שניתן את דעתנו על כך.

אני חושב שצריך להודיע שלקחנו אותם.

ראש הממשלה ל. אשכול:

אתה חושב שצריך להודיע?

ד"ר מ. בנין:

כן, יש לזה חשיבות רבה מאד.

ראש הממשלה ל. אשכול:

מה סיכום האבירות של האויב שאנחנו יודעים?

הדמטכ"ל ח. בר-לב:

לגבי ה"אל-פאתח" אנחנו יודעים בדיוק: כפי שאמר האלוף יריב, זו סכה רצינית מאוד. מבין אנשי ה"אל-פאתח" בכאראמה יש 100 הרוגים, 129 לקחנו ונניח שלמחציתם היה רק פרצוף של אנשי ה"אל-פאתח", אבל 30 אנחנו כבר יודעים שהם אנשי ה"אל-פאתח". דרומה יותר, בסאפי ובמשטרות יש 60 הרוגים. אני מניח שיש פה גם אנשי הלגיון. זה מחלק ודאי, שני שליש הלגיון ושליש אנשי ה"אל-פאתח". חוץ מזה יש לנו שמונה עצורים. זה לא כולל את אנשי הלגיון שנהרגו מטנקים, מהפגזות ארטילריה ומהפצצות, על זה אין לי הערכה, אבל אני מניח שזה כמה עשרות.

ראש הממשלה ל. אשכול:

אני רוצה לשאול כיצד אנחנו צריכים לציין שמעיראק לא באו לעזרת ירדן, וגם מצד מצרים לא באו לעזרתה. האם נכון מצדנו שנאמר: "הביטו מי אנחנו ומי אתם?" - לי נראה שלא. היה לנו עסק עם ירדן, אלו תוצאות פעולה כלפי ירדן.

שר הפנים מ.ח. שפירא:

אני בעד זה שלא נפרסם שלקחנו את שני הטנקים של הלגיון. אמרנו כל הזמן שאין לנו מלחמה עם הלגיון, יש לנו מלחמה עם ה"אל-פאתח" ולשם זה עברנו את הירדן. אבל כאשר הם התחילו לירות, ענינו וגם הם נפגעו. אבל עצם העובדה, שלקחנו את שני הטנקים והבאנו אצלנו, פירוש הדבר כאילו היתה כוונה גם להתגרות בהם. את זאת לא צריך לעשות. אם הם אינם מפרסמים זאת, אנחנו צריכים לפרסם זאת? רק אם מישחו יבוא ויגיד שהבאנו טנקים, נפרסם זאת. אנחנו צריכים להדגיש שהלכנו לקראת השמדת קני "אל-פאתח" ולא לדברים אחרים.

שר החוץ א. אבן :

אני תומך בדעתו של שר הפנים. אנחנו חייבים להעמיד במרכז התודעה הבינלאומית, שהיעד של המבצע הזה היה פגיעה ב"אל-פאתח". כל דבר צדדי וכל דבר לוואי איננו עוזר לנו. איש לא יגנה את הצבא הלאומי של ירדן על שהתערב, כאשר צבא אחר חצה את הגבול. ההופעה של הלגיון לא תעורר שום סלידה בינלאומית, ואילו "אל-פאתח" זהו איזה שם תועבה. זה צריך להיות ההסבר שלנו.

הרמטכ"ל ח. בר-לב :

בחדשות בשעה 5 כבר פרסמנו על שני הטנקים האלה. אפשר כמובן לא לחזור על זה ולא לדבר על כך. המחשבה הייתה שזה יהווה כעין משקל כנגד לכך שהלגיון יגיד שטנקים ישראליים נשרפו. אני רק מצטער שלא חשבנו בכיוון זה.

השר י. גלילי :

גבי היריעה על לכידת השכויים אתם משהים את הפירסום?

הרמטכ"ל ח. בר-לב :

כן. אבל טנקים אלה דברים מסתגלים. יש גם עתונאים שראו אותם.

דאש הממשלה ל. אשכול :

בכל אופן לא צריך להכניס את הטנקים כשלל נשק שלקחנו. צריך לדבר על הנשק של "אל פאתח", כמו בזקוקת וכדומה.

שר החוץ א. אבן :

אני בטוח כי אין לאיש מאתנו אשליה לגבי חומרת המערכה המדינית הנפתחת עכשיו. על כל פנים לפי המדחום שלי, הטמפרטורה המדינית היא הרבה יותר גבוהה מכפי שהיא מסתמנת במה ששמעתי עד כה.

וכדי לתאר את האופק, אין לי אלא להזכיר את הסיכויים שדברנו עליהם אמש, ולהניח כי הסיכויים הם עכשיו עובדה. פרושו של דבר, אנו עומדים בפתח של מערכה כבדה כאשר שתי סכנות מדיניות עיקריות מאיימות עלינו: א) המחלוקת עם ארצות הברית הסכורה כי אתמול היה איזה פתח לפתרון שונה תוך ניצול ההתעוררות המבוהלת של ירדן; ב) שליחותו של יארינג ואפשרות חיסולה תוך תליית קולר חיסולה בתקרית של הבוקר.

נוסף על כך, ירדן ומצרים כבר דרשו את כינוס מועצת הבטחון. לא ראיתי עדיין את ניסוח התלונה שלהם, על כן אי אפשר לדעת אם הם יהיו נוטים להגביל את הדיון לתלונה על הפסקת האש או שמא, כפי שאני משער, ירחיבו את היריעה, כדי לעזור מחדש את העניין הכללי של המצב, תביעתם לפינויים של שטחים וכו'. על כל פנים ברור, כי במהלך הדיון במועצת הבטחון, בין בשלב הראשון ובין בשלב השני, נצטרך להתגונן בצורה נמרצת, כדי להגן ולשמור על כל מה שהיה לנו בעשרת החדשים, לאמר השארות בשטחים בלי לחץ בינלאומי מופרז. על כל פנים כינוס מועצה בטחון, כינוס ועידת הפיסנה והמצב הקיים של חילופי דברים עם ארצות הברית, כל אלה מצטרפים למצב שרצוי כי נחאר אותו במלים חמורות.

שוחחתי זה עתה עם יארינג. לא ברור לי, כי לא ברור לו, אם יסיים את שליחותו. הוא אמר שברגע זה אין לו שום אפשרות לעשות דבר, כלומר הוא רואה גם את עמאן וגם את קהיר כנעולות בפניו. אני אמרתי לו, שיש מקום לדעתי לגירסה מנוגדת, שמה שקרה הבוקר מפגין ומוכיח את הסכנות הנובעות מחוסר שלום, מחוסר הסכם, מחוסר משא ומתן ומקיומו של "אל-פאתח"; על כן המסקנה

ההגיונית צריכה להיות שזוהי דווקא שעת-כושר להגביר מאמצים לשנות את המצב, אשר אי נסבלותו הופגן הבוקר.

הוא אמר: אתה צודק במה אחוז מבחינה הגיונית, אולם החולשה היא במלה הזאת "הגיונית", הבעיה היא מה שמפעיל את ההיסטוריה, בעיקר באיזור לכם ואצל השכנים שלכם, האם ההגיון או PASSION, אבל שהערבים ינסו לחסל את שליחותו תוך תליית הקולר בנו, בזה אין ספק. אם הוא יוכל לעמוד נגד זה, זה תלוי כמובן בעמדת המעצמות.

הוא אמר - וכן אני משלים קצת אינפורמציה ששייכת, והוא הדגיש, כי היא שייכת לעידן קדום, כלומר זה שייך לאתמול ואין זה שייך להיום. הוא דיבר עם כל השלטונות בירדן. הם דברו אתו בעיקר על ענין "אל-פאתח" ועל התמורות שעמדו להתחולל. קודם כל, כאשר הוא הגיע, הודיעו לו שכבר היתה התכנסות של הממשלה ושל השלטונות הבטחוניים בראשותו של המלך, וקודם כל סוכם שם שצריך עמדה נגד "אל-פאתח", שהדבר הזה פוגע בקיומה של ירדן, והוחלט שהמלך, נוסף על כינוס מועצת האומה שבפניה יכריז על המדיניות הזאת - כל זה מה שהם סיפרו ליארינג - ייצא לסיכוב בארצות השכנות, ובראש וראשונה למצרים, לשם עמד לצאת כבר בשבת או ביום א', אולי הוא עומד עוד לצאת לשם. אני לגמרי לא משלים עם זה שכל הדברים הללו אינם קיימים כבר. אבל יארינג אמר אחרי כל משפט: זה היה המצב אתמול, מה המצב היום בענין זה אני אגנוסטי לחלוטין, אין לי שום ידיעה. חוסיין עמד לצאת למצרים ולארצות אחרות. בעיקר מגמת פניו למצרים. שם עמד לטפל בשני דברים: בענין תנועות "אל-פאתח" עמד להסביר מדוע נקט בעמדה שעמד לנקוט במועצת האומה, ולנסות להשפיע על מצרים, להיות נמישה יותר, כדי ששליחות יארינג תוכל להמשיך. החשש שהביעו הירדנים היה שהרכב הממשלה החדשה במצרים מבשר דווקא החמרה בכל הנוגע לסוגייה הישראלית, והוא רצה לנסות להשפיע בכיוון אחר. הירדנים אמרו כל מיני דברי התגוננות על המיקושים ועל החבלנים וכמה קשה להם כאילו להתנבך עליהם.

על זה הסברתי ליארינג כמה דברים על תלמוני, על תפקידו, על הפיכת תנועת "אל-פאתח" לליגלית, למוצהרת, לגלויה. הסברתי לו את אשר קרה הבוקר ועל הקרע. הוא התרשם מאוד מזה. משונה שדווקא הוא לא ידע או התפלא שלא ידע, שהם הציגו את מחנות "אל-פאתח" לראווה בפני עתונאים, עד כדי כך שעתונאי שהיה שם שלשום נפגש עם 15 קצינים באיזה מיסדר מסודר.

קו משותף - כך אני מתרשם - לנו וליארינג לגבי המגמה. כשהוא שמע על כינוס מועצת הבטחון היה מודאג האם אין כאן סתימת הגולל על שליחותו. הזכרתי לו שהיו מעמדים שבהם צמצמה מועצת הבטחון את דיוניה לתקריות מסויימות. זה קרה פעמיים: בשעת התנגשויות לאורך התעלה והטבעת המשחתת ופיצוץ בתי הזיקוק. המועצה קיימה אז מספר ישיבות מאוד מצומצמות והסתפקה בענין זה לפי התרגיל המקובל: הסובייטים הציעו גינוי ישראל, האמריקאים הציעו משהו כללי המביע צער על להפרת הפסקת אש מסוג איזה שהוא, ונתקבלה איזו הצעה אמריקאית, אבל בכל זאת אחרת. הוא אומר: הלואי שכך אפשר יהיה לכוון את הדברים עכשיו. אבל הוא איננו אופטימי והוא טבור שכל הענין של שליחותו וגורלה יעלה על סדר היום, והערכים ינסו את כוחם לשינוי ההחלטה הקודמת.

זה לגבי יארינג. הוא נוסע לניקוסיה עד שהאבק יתייבב ונדע מה מציגים הערכים. הצעתי לו לא רק להסתכל, אלא להפעיל מחשבה ורעיון בכיוון שאמיתי, כי בלי שלום וכלי משא ומתן וכלי הסכם - חומר נפץ טמון בעצם המציאות הזאת, ועל כן ההגיון קובע שעליו דווקא להמשיך ואפילו להגביר את משקלה של שליחותו.

אשר לארצות הברית, אנחנו נמצאים בחילופי אגרות ברמה הגבוהה ביותר. הבוקר נתקבל מכתב מהנשיא ג'ונסון. אני מניח שהוא נכתב אמש. אין לי רושם שהם כיוונו כל כך ללוח המועדים שלנו. גם בכל הפעילות הזאת של ברטו, קצנבך וג'ונסון היה משום פיגור אחרי התפתחות הענינים, כלומר הם מדברים מתוך מגמה להרתיע אותנו מהפעולה וכאילו יש עוד ימים לפנינו, והמאמץ של הנשיא נעשה לאחר המעשה. מכתבו הגיע דרך ברבור בתשע בבוקר, אם כי הוא נשלח מושינגטון

בשעה 6:40, שם זה באמצע הלילה או אחת בבוקר.

"Dear Mr. Prime Minister,

I want personally to emphasize the importance i attach to the message of under Secretary Katzenbach and Ambassador Barbour of today delivered to you through your representative. We deplore as much as you do the recent terrorist actions against Israeli lives and property I am firmly convinced however that a military reprisal against Jordan would be a major miscalculation.

יש גם במכתב הזה וגם באגרת שנמסרה אחמול שני יסודות שהם מרכזיים לדו-שיח שלנו עם ארצות הברית. אחמול אמרו שזה יסכן את האינטרסים של ארצות הברית, שזה בניגוד לאינטרסים חיוניים אמריקאיים בירדן, וזה יסכל כל השפעה אמריקאית קונסטרוקטיבית בארצות ערב. הנשיא אומר:

"Such action would have most destructive consequences for our common hopes for peace and for the future of our own as well as your position in the Near East. In the interest of both our countries I strongly urge that no action of this kind be taken. I am making a strong approach at this time to King Hussein for a maximum effort to bring terrorism to a halt."

אין לנו בכל חיקי ההתחבואות שלנו עם ארצות הברית התייחסות כה מפורשת של פגיעה באינטרסים שלהם. לפי המלון של ארצות הברית, שהוא שמרני מאוד, אגרתו של הנשיא היא חמורה עם כל האריכות שבה, ואני חושש שזוהי רק ראשיתו של מהלך, כלומר שמכאן זה יכול ללכת ל"קרשצנדו".

אם כן הריכוח אתם הוא על זה, "פגיעה באינטרסים". אני מניח כי התוצאה תוכיח עם מי הצדק. הרי אמרו לנו דברים דומים אחרי סמוע, כאשר לא קרה מה שהתנבאו לו: We told you so. ההתפתחות תוכיח מי צדק ומי לא צדק. פה מתנבאים להחלשת מעמדם ונם

"A major and possible blow to the Jarring mission."

זוהי אפשרות. את זאת כתבו אחמול. גו'נסון אומר: אני מזדהה עם האנרות האלה ומוסיף את הדברים. הוא מדבר באופן כללי יותר:

"Destructive consequences for peace and for the future of our own as well as your position in the Near East."

הריכוח הוא ברור: לא הוכח שהשפעתם תוסלה, לא הוכח שנסתם הגולל על שליחות הזאת, ועלינו לומר שיש כאן דווקא שעת כושר להמריץ את הסאמץ, על כל פנים להביא לידי התעוררות, לצורך להתנגד לחבלנות, לייצב הפסקת האש ולהתקדם לקראת שלום. אבל עובדה היא שבשעה זו עמדתם היא כפי שתיארת אותה. אם העניין יבוא למועצה הבטחון, קיימת האפשרות שהאמריקאים יצביעו נגדנו. לכל היותר, אם הדיון יוגבל לסאורעות של הבוקר, אפשר אולי להבטיח שלא תהיה ברית אמריקאית-סובייטית. הסובייטים וודאי יתבעו רק את גינויינו. יש לקוות שהאמריקאים יהיו רבקים בנוסחה, שהם מביעים דאגה על כל הפרה של הפסקת האש, בין על ידי צבאות מזוינים ובין על ידי כוחות מתחתרת.

משהו בכיוון זה מופיע בהודעה של משרד החוץ הבריטי. בשלש אחר הצהרים מודיע היום הרובר שלהם: ממשלת בריטניה דרשה מישראל להוציא כוחותיה מירדן (הגדה המזרחית). לא היה לממשלת בריטניה כל קשר ישיר עם ממשלות ירדן וישראל. ממשלת בריטניה מגנה כל הפרה הפסקת אש, בין על ידי כוחות הצבא ובין על ידי טרוריסטים. יש אולי אפשרות לחתור כאן, במסגרת הדיון על הפסקת האש, לאיזה ניסוח כזה. מעניין שהאמריקאים יהיו פחות מוכנים לזה.

ראש הממשלה יענה היום. אני חושב שאין צורך לגלגל כאן את כל הנימוקים. אבל צריך להסביר במיוחד את האופי הבלתי נסבל שאליו הגיע המצב. כי הטענה שלהם תהיה: מדוע לא שקלחם את הצעתנו להעצר ולהסתכל לפתח שלפי דעתנו קיים? זהו הקרע האמריקאי, שהם אמרו שנוצר איזה מצב חדש ואנחנו לא נענינו. ביחסים הביליטורליים זהו לדעתי הדבר החמור ביותר.

עכשיו התברר כי מועצת הבטחון מחכנסת כבר הלילה

בעבור שעה.

דוד מ. בנין :

אני מציע שנגיש ללא דיחוי תלונה משלנו, כדי שלא

נחיה מתגוננים.

שר החוץ א. אבן :

הגשנו תלונה.

דוד מ. בנין :

לא רק תלונה, אבל זימון מועצת הבטחון.

שר החוץ א. אבן :

איננו בעד כינוס מועצת הבטחון. אבל לאחר שהיא

מתכנסת נבקש לדון כמה שאנחנו אומרים. אין נוטים לרשום סעיף "תלונות". איננו יודעים לפי שעה מה הניסוח של התלונה שלהם.

דברנו עם תקוע, והוא נמצא עכשיו אצל נשיא מועצת הבטחון. אני חושב שזה עכשיו קרדון. הם כנראה עומדים לרחות את הישיבה על רודזיה, כדי לקיים את הדיון על בקעת הירדן. גם לתקוע יש הצעה שנגיש מיד את תלונתנו.

ד"ר מ. בנין :

באשר למועצת הבטחון כבר הספקתי בקריאת ביניים להציע הצעה, ואני רואה ששר החוץ מקבל אותה. עלינו להסביר ממי באה התוקפנות, ויש לנו חומר על כך.

שנית: אני מציע שתקויים כוונות מלאה בצבא. אמנם לא תהיה התעוררות של צבאות ערביים אחרים במשך היום, אבל אין לדעת מה עלול להיות מחר. יש לקיים כוונות מלאה בכל החילות כנגד כל אפשרות.

שלישית: אני מציע שנודיע על העצורים שהבאנו אותם לשטחנו. אין זאת אומרת שמוכרחים להביא את ההודעה עוד הערב. מוטב אולי במשך הלילה לחקור אנשים נוספים, מתוך הנחה שנקבל מהם הודאות. לדעתי להודעה כזו תהיה חשיבות רבה להסברת המטרה המיוחדת שלמענה פעלנו.

רביעית: אני מציע שנערוך מסע הסברה לא על ידי דיפלומטים, אלא מסע הסברה כללי, ואני מציע שנפעיל את אלה מעצורי "אל-פאתח" שהודו, ונדמה לי שיהיו מוכנים גם לספר בפומבי על הארגון שלהם וגם מה היו תוכניותיהם לגבינו.

חמישית: באשר לנשיא ארצות הברית ולאמריקאים בכלל אני מציע כי ראש הממשלה יענה בלשון מעין זו: אמנם הגיעו אלינו העצות האלה, אבל אנחנו נתנסינו ביחוד החל מן ה-15 בפברואר. היו דברים, נאומים, הבטחות, אבל שום דבר לא קויים, ולנו היו ידיעות מוסמכות, שמאות מהם עומדים

לחצות את הנהר, כדי לבצע פעולות מעין אלו שהיו כלפי האוטובוס ובמקומות אחרים.

שד המשטרה א. ששון :

מקובל אצלנו שאחרי כל פעולה כזו מתחיל "קול ישראל" לעשות ראיונות עם קצינים. כיון שהיתה כבר פנייה למועצת הבטחון, אני מציע שלא יהיה כדבר הזה עכשיו, שלא יתחיל "קול ישראל" לראיין אנשים, שכל אחד מהם יאמר ככה או אחרת.

ביחס למה ששמענו כאן כאילו היו הפצצות והתנגשויות בינינו ובין הלגיון, שנפלו מהם כך וכך, אני מציע שלא נפרסם זאת, אלא נחכה עד שנדע בדיוק מה שהם אומרים למועצת הבטחון. יש להניח שהם בפנייתם למועצת הבטחון ינסו לפאר כל דבר ודבר ולהגדיל ולהגזים וכו'. כדי שלא יתפסו אותנו בלשוננו, אני מציע שלפי שעה נרכז את כל הפרסומים שלנו על הכוונה ליעד, אלה היו אנשי "אל-פאתח".

שלישית: אם לדון לפי "קול עמאן", קשה להניח כאילו המלך ואחרים התכוונו לעשות כפי שאמרו לנו האמריקאים אחמול, שהמלך היה מוכן להרכיב ממשלה חדשה וכו'. קשה להאמין לזאת. כי אם ניקח את המברקים שחוסייין שלח לכל מלכי ערב ולנסיכיהם ומה שאמר בחוף המברקים האלה, אם לדון לפי מסיבת העיתונאים שקיים שם הבוקר ראש ממשלת ירדן, אם לדון לפי כל ההצהרות שנחנו, הרי אין זה מורגש שכאילו מוכן חוסייין להלחם בחבלנות אלא להיפך. הירדנים אמרו, שהיהודים השתמשו בזה רק כעילה כדי להחקיף אותם. כאילו "אל-פאתח" אינו קיים וזו אינה אלא עילה.

יש בין היתר במברק ששלח חוסייין דבר שהתקשיתי בו, אולי אנשי משרד החוץ יוכלו לפרש ולהסביר לנו אותו. המלך במברק שלו למלכי ערב אומר בין היתר: "מעתה ואילך לא תשמעו יותר מאיתנו אם כי עלינו". איני יודע

מה רצה להגיד בזאת.

רביעית: ענין יארינג. "קול עמאן" שידר שהירדנים אמרו ליארינג שהם מוכנים לכבד את החלטות מועצת הבטחון כרוחן ובלשונן.

שר החוץ א. אבן :

כל זה היה לפני החקירת של הבוקר.

שר המשטרה א. ששון :

אבל יחד עם זאת הם אמרו שהם נשאים דבוקים להחלטות ועידת הפיסגה בחרטום. זה היה הבוקר. ראש הממשלה הירדנית חזר על זה היום במסיבת העיתונאים. סבורני שיש לנו מה לומר לאמריקאים על הסתירות האלה ועל הדו-פרצופיות הזאת.

שר הביטחון י. כרמלי :

אני חושב שברגע זה אין משמעות להרהורים ולדעות שקדמו להכרעה וכולנו מתייצבים מאחורי ההישג של המכה שנתנו ולצער על האכידות שספגנו, ולהתייצבות מול חומרת המצב המדיני הצפויה לנו.

אני רוצה רק לומר, שנדמה לי כי לאמריקאים אנחנו צריכים בכל זאת לומר, שההכרעה על השינוי בהרכב ממשלת ירדן עם נבולסי בראש, נפלה בכל זאת לפני הפעולה על הבוקר, וזה בכיוון הפוך, כלומר כל מה שהם רצו לדחות, בשביל לתת אפשרות לירדן להקים ממשלה טובה יותר מזו של תלהוני, נבחרה בינתיים ממשלה שהיא לפי כל הסימנים מכל מקום אינה מעידה שהיא תהיה טובה

יותר. הידיעה אומרת שרובם של חברי הממשלה יהיו פלשתינאים, ונבולסי יעמוד בראשה של הממשלה. אם זה אינו נכון, הרי המצב אחר אבל אם זה נכון, אני חושב שזהו דבר שכדאי להזכיר אותו.

דבר שני: אני חושב שאנחנו צריכים לחזור ולומר לאמריקאים, כבר לא לגבי העבר אלא לגבי העתיד; שבכל זאת אם יש להם השפעה על ירדן, שיפעילו את העניין הזה של פגישה בדרג גבוה, לפחות בעניין זה של הפסקת האש.

דבר שלישי: זוהי שאלה לרמטכ"ל. כמובן בפעולה צבאית הבל יכול לקרות. אבל אם איני טועה, הרי בהערכות שלנו שנמסרו כאן, נאמר שהלגיון נמצא במרחק כל כך רב מבסיסים אלה, שההערכה היא שנוכל לבצע את הפעולה בטרם ייכנס הלגיון הערבי לזירה.

הרמטכ"ל ח. בר-לב:

זה נאמר לגבי כוחות נוספים של הלגיון. אבל נאמר בפירוש שיש שם שלש פלוגות טנקים וארטילריה ומוצבים. וזה מה שהיה. כוחות לגיון נוספים לא נכנסו לזירה.

שר הדתות ז. ורהפטינג:

אני חושב כי בכל הדינים והחשבונות, גם לגבי האכדות שלהם, צריך לשמור על כך שיהיו אלה דו"חות אמת ולא צריך ליפות שום דבר.

שר הפנים מ. ח. שפירא:

הם יפרסמו בנוגע לאבירות שלהם.

שר הדתות ז. ורהפטינג:

האבירות שלנו באו כנראה בעיקר מפגיעות הלגיון.

שר העבודה י. אלון:

גם מפגיעות הרימונים.

שר הדתות ז. ורהפטינג:

מהרימונים נפגעו חמישה, אלה באו מאנשי "אל-פאתח". אבל עיקר האבירות שלנו היו מפגיעות הלגיון. כדאי שהדבר הזה יודגש בדיון וחשבון שלנו, כי אחרת יוכלו אנשי "אל-פאתח" להעמיד פנים שהנה היה קרב אחס והם הצליחו. אנחנו מעונינים להראות של"אל-פאתח" נתנו מכה ניצחת, והם לא יכלו לעשות ולא כלום נגדנו, אלא שהלגיון נכנס לזירה, ושלא היה בכוונתנו לפגוע בלגיון, אלא שהלגיון שימש מטריה על "אל-פאתח" והמלך בעצם הגן על "אל-פאתח", ואנחנו עשינו את הפעולה שהוא כאילו הבטיח לעשותה, לחסל את החבלנות. אנחנו חיסלנו אותה, והלגיון התערב, ותוך כדי זה שלא רצינו להכנס איתו לקרב סבלנו אבירות.

ועוד: עלינו להדגיש הדגשת יתר את מיקוש האוטובוס עם הילדים, כי זה עשה את הרושם ויובן כי על ידי זה התחילה הפעולה באופן בלתי אמצעי.

שר החוץ א. אבן :

גם דבר זה וגם הידיעה על התכניות שהם עמדו

לבצע.

שר החינוך והתרבות ז. ארן :

האם יש הדים מברית המועצות?

שר החוץ א. אבן :

ידוע לנו רק ששגריר ברית המועצות בקהיר נסע

למוסקבה. אבל נשמע וודאי הלילה מיעקב מאליק באו"ם.

שר הדתות ז. ורהפטינג :

בין אותם 129 שנעצרו ישנם חלק שהם אנשי

"אל-פאתח", חלק שעדיין לא ידוע מי הם, וחלק שידוע כבר כי הם אינם אנשי

"אל-פאתח". אולי כדאי להחזיר מיד את אלה שידוע עליהם שהם אינם אנשי "אל-פאתח"?

שר החוץ א. אבן :

לגבי פירסום ענין העצורים ניזהר. זה יכול לעורר

כל מיני תביעות. אפשר יהיה לטעון שאלה הם שבויים, שהצלב האדום צריך לטפל בהם

וכדומה. נשקול היטב לפני שנורה בקיומם.

הרעיון להביא אחד או שניים מהם לתיאור ארגונים

הוא רעיון טוב. אבל אין ליצור רושם שזוהי "חבילה" גדולה של שבויים, כי אז

נזמין לחץ על החזרתם לירדן.

שר העבודה י. אלון:

כפי שנאמר לפני הפעולה גם על ידי שר הבטחון וגם על ידי הרטמכ"ל וגם על ידי מספר חברים של הממשלה, הרי פעולה כזו גם כשהיא מוצלחת מאוד - מבחינת היעדר הצליחה - אין בה כדי לשים קץ לפעולות טרור בעתיד, אם כי מה שהושג במכה הזאת היה בו הרבה יותר ממה שניתן להשיג על ידי אלף מארבים עם כל מה שקשור במארבים הללו. בכל זאת הרי יש צדיין בסיסים קטנים אחרים, ואיני מוציא מכלל אפשרות שדווקא על רקע המכה שקבלו, ירצו להוביח את קיומם דווקא מהלילה והלאה, היינו להוכיח "ארגונו חי". ברור שהרטמכ"ל אינו זקוק לעצות, אבל נחוץ להגביר את הערנות לא רק כלפי פעולות מצד צבאות סדירים אלא גם כלפי פעולות של טרוריסטים.

שנית: אני בהחלט סבור שיש צורך - אם לנקוט במטבעות לשון של שר החוץ - בדו-שיח רציני עם ארצות הברית על פעולות הטרור מצד ירדן ועל מעמדה של ירדן. יכול להיות שהעצה היחידה שיש לווישנגטון בנושא של "אל-פאתח" היא לתבוע מאתנו שנבליג ושנסמוך על הנס.

שר החוץ א. אבן:

ישנה עצה המשתמעת ממכתבם:

"Not to retaliate in a major way".

שר העבודה י. אלון:

לא היה זה מבצע מירבי ולא מינימלי כנגד הלגיון.
 לא היתה התקפה על בסיסי הלגיון ולא היתה התקפה על עקבה. ההתקפות אחרו על
 בסיסים מובהקים של "אל-פאתח". קיים המשבר הזה בינינו ובין וושינגטון, אם כי
 אני מגזים בו. כשטפלים בהם, הם יודעים להגיב אחרת. אבל אני מטיף להם מוסר.
 אבל לא יתכן שהעצה היחידה שתהיה להם כשבילנו מאז גמר המלחמה היא התאפקות
 ושענין חוסיין מסתדר, הנה הוא מסתדר. אבל אין הוא מסתדר, ואין אני חושב שנוכל
 חמיד עד אין גבול להוכיח שהעצה שלהם אינה במקומה. היות ואני חושש ש"אל-פאתח"
 ימשיך לפעול, אני חושש - הלואי שאתבדה - שנצטרך לנקוט אמצעים החורגים מתחום
 התגוננות פסיבית, ואז שוב נעמוד בפני מצב של אי הכנות, וכולנו הרי רוצים
 שהיחסים עם ארצות הברית יהיו משופרים. אני רק מציע לראש הממשלה ולשר החוץ,
 אולי לאיזו ועדת שרים, לשקול כיצד אנחנו מטפלים באמריקה בענין זה. אין זו שאלה
 איך להחליט על הסדק שנבע היום, אלא איך נחיה בזה מחר. ובשעה שאנחנו דנים על
 המבצע הונחו מוקשים בעמק הירדן היה איזה הרוג וחבר אפיקים נפגע וקטעו את
 רגליו. אני חושש שפעולות הטרור עלולות להימשך, אם כי אולי לא באותם המימדים
 שהיו.

מקובל בעולם ומקובל בארץ, ומקובל אצל הערכים
 שאפשר לסמוך על שירות האינפורמציה ועל ההודעות הרשמיות של ממשלת ישראל ושל
 דובר צה"ל. הוא הדין לגבי המוניטין של "קול ישראל" בערבית, גם כאשר הידיעה
 אינה נוחה לנו. אני מציע להכשל באי אמת. אני גורס את הגירסה הישנה, שאין שקר
 טוב יותר מאשר האמת, ביחוד כשהאמת אינה לרעתנו. נכון שלא יצאנו להתקפה על
 הלגיון, אבל נכון הוא גם כן שהלגיון בא לעזרת "אל-פאתח" ואז כמובן התגוננו
 והיו אכידות גם ללגיון וגם לנו. כאשר יתפרסמו המספרים על אכידות הלגיון תראו
 מה המספרים.

אני מציע לא להתחכם. אין להגיד שחיילינו נהרגו
 מפני שלא רצו להילחם בלגיון. איזה הורים יסלחו לנו על כך ואיזה יהודים יסלחו
 לנו על כך? וביחוד שאין זו אמת.

שר הדתות ז. ורהפטינג:

אבל זה אמת שלא התקדמנו.

שר העבודה י. אלון:

התקדמנו והתגוננו ופגענו. האמת פשוטה ומובנת,

אם כי היא מצערת.

הוא הדין לגבי העצורים או האסירים. במידה שהשבויים הם אנשי הלגיון, הריני מציע שאם אין לנו שבויים שלנו בידי הלגיון - להחזיר אותם. במדה שהם תפסו גופות של חברינו בטנקים השרופים, יש להתנות את החזרת השבויים של הלגיון בהחזרת הגופות של חברינו לקבורה בישראל.

אני מקבל את הרעיון של שר הדתות, כי במידה ואנשי המודיעין שלנו יזהו את אלה שאין להם כל נגיעה ל"אל-פאתח" - יש להחזיר אותם מהר ולהניד בגלוי, שנוסף להרוגים של "אל-פאתח" הבאנו הנה גם רבים עצורים, אבל אותם האנשים שזיהינו אותם ונתגלה שהם אינם אנשי "אל-פאתח" שחררנו אותם ואנחנו מחזירים אותם. הסיכום שלי הוא שיש לומר את האמת ואין גם מה להתבייש בה.

שר הפנים מ.ח. שפירא:

אני מציע שלא נפרסם את ההרוגים של הצד השני.

השר מ. בגין:

של הלגיון הערבי או של "אל-פאחח"?

שר הפנים מ.ח. שפירא:

לא על אלה ולא על אלה. אנחנו צריכים לפרסם מה שקרה לנו, כמה קורבנות הבאנו במאבק הזה ולהגיד, כי כפי שמוסרים יש אבדות רבות. אבל לא נפרסם את המספרים שלהם, זה אינו נוגע לנו. ישנה ממשלה שאם היא תרצה להגיד שהיו לה הרבה פחות אבדות - תגיד. אנחנו לא צריכים להופיע בעולם עם ידיעה, שנהרגו מהם 150-180 איש. מה זה יתן לנו? בזה רק נגדיל את השנאה כלפינו. למה אנחנו צריכים לעשות דברים כאלה?

שנית: לא נתווכח על מה שהיה. אני מצטער שמכתבו

של ג'ונסון לא הגיע אתמול.

שר המשפטים י.ש. שפירא:

אנחנו חייבים לתאר את הפעולה הזאת כמו שהיא, כלומר שזאת הייתה פעולה משטרתית שבוצעה על ידי הצבא, כדי לבער קיני רוצחים ופושעים שמחנפלים על אזרחים, על נשים וילדים. בזה הייתה מוגבלת פעולתנו.

אם כך הדבר, נובעות מכאן כמה מסקנות. אנחנו צריכים להגיד שאנחנו עצרנו 120 אנשים החשודים בכך שהם השתתפו בעסק הזה, בהם כך וכך הודו. כמובן שאחרי זיהוי יוחזרו אלה שאין נגדם הוכחות. אנחנו חייבים בזאת כלפי עצמנו, לא כלפי החוק. אם הייתה מלחמה, הם שבויים, ואתה חייב להחזיר שבויים. אנחנו יכולים וצריכים לבסס את טעוננו גם על הודעתו של חוסיין ושל ראש הממשלה שלו מ-15 ומ-16 בפברואר. גם שם אמרו להלכה שהחבלנים הם אנשים שהם מחוץ לחוק outlaws. המלך אומר שהם פושעים ושצריך לחסל את פעולתם. והוא לא עשה זאת והם המשיכו בעשיית פושעים, והפשעים האלה מופנים נגדנו.

אנחנו צריכים לדעת להחזיק אותו כדיבורו בשטח זה ולהישען עליו. זה לא יישאר סוד שהם נמצאים כאן, ואז תהיה חכמה לאחר מעשה שתגיד כי אלה אינם שבויים כי אם אסירים. כמובן שיהיה עלינו לחץ. וזה לא יכול להיות סוד, כי זהו סוד בשביל כל ברוד. הארץ שורצת עיתונאים וגם משם וגם מכאן מופצות ידיעות. מוטב איפוא שנציג את הענין בצורה כזאת, אז גם לא עכרת על בקשת האמריקאנים. האמריקאנים ביקשו שלא נעשה תגמול, לא עשינו כל תגמול. בשום אופן לא עשינו פעולת תגמול. באנו לשם ופרסמנו מודעות: חמסרו את הנשק ואל תעשו שום דבר. לא עשינו לא פעולת תגמול ולא מבצע מירבי. לא עשינו שום מבצע צבאי. אנחנו הנחנו שהירדנים בכל זאת יבואו לעזרתם. להוותנו הוכיחה המציאות שהחשש שלנו היה נכון. לכן שלחנו מצדנו עזרה כדי לחפות על הפעולה המשטרית, ועלינו להגיד, שאנחנו נטפל בהם כמו במושעים לפי החוקים של מדינת ישראל.

שר החינוך והתרבות ז. ארן:

הערה: יש דברים שאיני מדבר עליהם, כי אני מסתפק בזה שישנו פרוטוקול.

הערה שניה: גם לפני שדיברו שר הפנים חשכתי שלא כדאי שאנו נכריז שיש 150 הרוגים ערבים. זה יוצג כטבח. את זאת הם יעשו. פורסם אצלנו שיש להם עשרות הרוגים. זו צריכה להיות הפורמולה שלנו, אבל לא לנקוב במספר. הם ודאי ידברו על כך שהיו 250 הרוגים.

ועוד שאלה: היות ואליבא דכל הדעות במועצת הבטחון תהיה לנו עכשיו מערכה כבדה מאוד, האם ייצא שר החוץ לארצות הברית? אני בעד זה שהוא יהיה שם ולא פה.

שר החוץ א. אבן:

לא אניע לשם הערב. לפעמים מתכנסים ורוחים את

ההמשך לשבוע.

שר החינוך והתרבות ז. ארן:

אני רק מפנה את תשומת לבך לכך, שמן הדין שחיה

שם אם מתכנסת מועצת הבטחון.

ראש הממשלה ל. אשכול:

רדיו קהיר הודיע, כי נאצר נענה לבקשת חוסיין

לכנס מיד את הפיסגה. הוא שלח לו מברק שהתפרסם, בו ברך אותו על עמדות ממשלת ירדן.

אושר סופית כי מועצת הבטחון תתכנס הערב בשעה

שבע.

שר הדתות ז. ורהפטיג:

האם כל חיילנו כבר חזרו משם?

המטכ"ל ח. בר-לב:

אין לי ידיעה, אבל לפי לוח הזמנים שלנו הם היו

צריכים לחזור.

שר החוץ א. אבן:

חשוב שתקוע יוכל להודיע שאיננו נמצאים שם עוד.

שד השיכון ט. בנטוב:

אני מאותם החברים הדורשים להקפיד על מהימנות הידיעות שלנו. זהו נשק די חשוב. עד עכשיו מאמינים לנו ואין אנחנו צריכים לחמור את עצמנו באיזה שהוא מצב הסותר את זה. יחד עם זה אני איני חושב שאנחנו צריכים לפרסם את אכזרות האויב. אנחנו יודעים איזה צחוק היו עושים מהודעות האמריקאים שהיו מודיעים שכך וכך נהרגו מאנשי הווייטקונג. בכל אופן אין זה מחובתנו להודיע מה היו אכזרות האויב. לפעמים זה נחוץ. אבל במקרה הזה אני חושב שחובה עלינו להודיע כמה נהרגו מאנשי הלגיון וכמה נהרגו מאנשי "אל-פאתח". אפשר להגיד: אנחנו התקפנו, הם התגוננו והיו קורבנות.

ביחס לאנשים שאסרנו. איני נכנס לשאלה אם הם שבויים או אסורים. אבל אני בעד פירסום הדבר הזה, וזה משני טעמים. הטעם הראשון הוא, שאי אפשר להסתיר דבר כזה. זאת אומרת אם אנחנו לא נפרסם, יפרסם הצד השני מספרים שלו. יתחילו לשאול אותנו. האם נאמר אין לנו אנשים כאלה? האם נתחיל להגיד כמו שהסורים עונו במשך שנים כאשר שאלו אותם על שבויים שלנו? לא נוכל לעמוד בזאת. בסופו של דבר הדבר יתפרסם.

מתנהלת נגדנו תעמולה במקומות שונים, שאנחנו יותר מדי רוצחים, כשאנחנו באים לאיזה מקום, אנחנו הורגים את כולם ואיננו לוקחים שבויים. העובדה, שהנה הבאנו היום 129 אנשים או יותר, שיכולנו להרוג אותם ובכל זאת לא הרגנו אותם, אלא הבאנו אותם הנה, היא מראה שהכוונה לא היתה לרצוח אלא לתפוס את השבויים.

משני הטעמים האלה אני חושב שמוטב לפרסם את הדבר

הזה מאשר להסתירו.

שר האוצר פ. ספיר :

הערה אחת בקשר לדברי שר הפנים. אני מיעץ לעצמנו לא להשתמש בדימויים כאלה, חבל שאגרת ג'ונסון לא הגיעה אתמול. בכלל אנחנו אחרי המבצע, ועכשיו אנחנו צריכים לדבר על המערכה הפוליטית. הייתי אומר זאת גם לולא היו לנו הרוגים ופצועים.

מישהו הוכיר שיש משפחות. המשפחות רואות מה שאנחנו רואים. זה כולל ביחס לכל מי שירצה משהו. אני מציע שנמשיך להציג את הטיעון כי המערכה היא עם "אל-פאתח", ואנחנו אמרנו שלזה אנחנו הולכים. חששנו שמא יקרה משהו לגשים ולילדים שם. אני מבין שלא קרה להם ולא כלום.

שר השיכון מ. בנטוב :

אינך יודע מה הירדנים יפרסמו.

שר האוצר פ. ספיר :

אבל העובדות הן כאלה.

ואם אומרים שהיו שם עיתונאים מקורם, הרי צריך עוד במיוחד להדגיש שזו היתה מערכה עם "אל-פאתח".

אני מציע שנשחה את פרסום ענין השבויים עד שנחזיר את אלה שיתברר כי אין אלה אנשי "אל-פאתח". אם בין 129 העצורים יתברר שיש מספר ניכר של אנשי "אל-פאתח", הרי זו שוב הוכחה שזאת היתה מערכה נגד אנשי "אל-פאתח" ואין מה להסתיר.

את ענין הלגיון במערכה זו מציגים גם הירדנים כדבר מצומצם ואינם רואים זאת כקטסטרופה.

שר התחבורה ט. כרמל:

זה עוד ישתנה.

השר י. גלילי:

יש לי הערה אחת ויחידה, והיא שאנחנו קצת מפונקים. האברה שסבלנו היא מכאיבה, אבל אנחנו צריכים להזהר מלהניח שחשתלט הוריה על אי הצלחה בפעולה או חרטה על פעולה.

שר הפנים ט.ח. שפירא:

מי זה צריך להגיד לנו דברים כאלה?

ראש הממשלה ל. אשכול:

הוא אומר מה שהוא חושב.

השר י. גלילי:

אני מודיע לך שאני בוודאי ובודאי שאיני מתחרט על הפעולה. אין לי שום סיבה להתחרט. לי יש הכרה שהפעולה הצליחה. אבל על ידי אי זהירות שלנו יכולה להשתרר בצבור נעימה כאילו הפעולה הזאת החטיאה את מטרתה והפסדנו את הכל ומעתה צפויה לנו פורענות באשמתנו. אני דואג לכך מחמת הנזק המדיני שיכול להיות מזה ולא מתוך נימוקים אחרים. זוהי ההערה שלי. זו פנייה אל עצמי ולא חס וחלילה אל חברים בקשר לדעתם שהושמעה בדיון. יכולים להיות אנשים

שהיתה להם דעת חיובית ועכשיו יש להם הרהור שני. אנחנו עומדים בפתח של מערכה מדינית גדולה ואנחנו צריכים להאיר את הפעולה הזאת כפעולת מנע לדגל ידיעות בטוחות שהיו לנו על סידרה גדולה של מעשי טרור שעמדה להתרגש עלינו. לכן הפעולה הזאת היתה הכרחית. הנורמים החיצוניים לא עשו דבר נגד ה"אל-פאתח". הנורמים החיצוניים לא הצליחו גם לאלץ את ממשלת ירדן לפעול נגד ה"אל-פאתח", הם רק מטיפים לנו דברי מוסר.

אני מזהיר את עצמנו, לא את זולתנו ולא אותך מר שפירא, מפני הגות כזאת שהיא תחפרש כחרטה ומכה ואז יגרום הדבר הזה לנזק מדיני מאין דוגמתו.

ראש הממשלה ל. אשכול:

אני חושב שאנחנו צריכים להמשיך ללכת בקו אמיתי שהיה לנו, שהיה לנו עסק עם "אל-פאתח"; והוכח שהמלך לא עשה נגדם שום דבר. אמנם היתכן שאיוז מדינה שבה מחנפלים על אנשי "אל-פאתח" לא תבוא לעזרתם? אבל גם הטנקים של מדינת ירדן באו לעזרתם הם נתקלו בנו והיו הרוגים משני הצדדים.

איני מבין מה ההגיון בכל שלא נפרסם את המספר האמיתי של ההרוגים שהיו לדעתנו בצד השני.

שר הפנים מ.ח. שפירא:

מה זה נותן לך?

ראש הממשלה ל. אשכול:

אני אומר את דעתי.

דוד מ. בנין :

זה חשוב למורל שלנו.

שר הפנים מ.ח. שפירא :

שבענו רכורים כאלה.

ראש הממשלה ל. אשכול :

גם אנחנו שבענו.

אין זה סגנון ולא הסברה וגם לא שכנוע.

דוד מ. בנין :

האמריקאים מפרסמים זאת כל יום.

ראש הממשלה ל. אשכול :

אנחנו אומרים שמצרנו נהרגו כך וכך ומחר חס וחלילה יכול עוד למות אחד מהפצועים, ואנחנו נאמר זאת. אנחנו אומרים כמה פצועים יש לנו. ומה אנחנו נגיד ביחס לאבירות של הצד השני? בדברי בכנסת יכולתי להגיד שהיו ביניהם כמה עשרות הרוגים. אבל מה ייצא מזה שאנחנו עכשיו נגיד שאיננו יודעים?

אנחנו צריכים להדגיש את הנקודה שהיתה הוראה לא לפגוע באזרחים. וכך היה. גם נפרסם שמצאנו הרבה נשק טרוריסטי, נשק קל הכולל גם בזוקות והרבה תכניות שאנחנו עוסקים עכשיו בפענוחן, ומהתוכניות האלה יתברר וודאי למה הם התכוננו. לי אין ספק שמה שקרה היום במקום זה או אחר זה ממוקש שהונח אמש.

נשמעו ריבורים וויכוחים איזו ממשלה עמרו להקים בירדן. זאת צריך עוד לבדוק. אבל אין זה נכנס לוויכוח הזה. אבל נאמר לנו כבר ישר על ידי המלך וגם על ידי צנורות אמריקאיים, שיותר זה לא יהיה. ואז הבלגנו וחשבנו שמא באמת זה ייפסק. מה הטעם שנסתיר דברים בשעה שאנחנו אומרים גם דברים שהם לרעתנו? מדוע אנחנו צריכים להסתיר מה שקרה לאויב? דומני שאין לזה הגיון.

שר התחבורה מ. כרמל:

אני רוצה להעיר הערה כללית במדה מסוימת, ואיני רוצה להעיר כמה הערות ספציפיות שהושמעו בקשר למצב. מתוך מבט אל העתיד לא נוכל לברוח מגורלנו. אנחנו נתונים במערכה מדינית קשה וחמורה, שאולי תחמיר עוד יותר במרוצת החדשים הרחוקים יותר, ואנחנו נתונים במערכה טרוריסטית המתנחלת נגדנו שהיא לא תחוסל על ידי הפעולה הזאת, לפי הערכתי.

אני חושב שלפעולה הזאת היתה חשיבות גדולה מאוד, על פי התוצאות ששמענו מה. היא הנחיתה מכה חמורה על הטרורизם נגדנו. אבל הטרורизם לא יתוסל. המצב שלנו הוא עכשיו כזה שאנחנו שולטים שליטה טובה על הטרטוריה ששלטון ישראל פרוש עליה, אפשר לומר באופן המניח את הדעת, ואין האוכלוסיה האזרחית הערבית משתפת פעולה עם הטרוריסטים. אבל הטרורизם מעבר לגבול עשוי להציק מאד מאד בעתיד ועשוי להתפתח ולהפוך את ארצנו לא רק את הישובים הנמצאים סמוך לגבול, למצב של גהינוס ולא יהיה לפי מיטב הכרחי מפלט אלא לטפל בקני המרצחים מעבר לגבול ולנקוט מדיניות שתאלץ את שכנינו לרסן את התוקפים ואת

יחידות הטרור הפועלות בשטחם. לפיכך אנחנו צריכים לנהל את המערכה המדינית שלנו כך שנזכור שאנחנו חייבים להתגונן ולהבטיח בכוחנו את שלוטה ואת בטחונה של מדינת ישראל ולנהל את המערכה הצבאית שלנו באופן שנזכור, שיש ערך וערך גדול לדעת הקהל העולמית ולמוסדות בינלאומיים.

ראש הממשלה ל. אשכול :

אתה אומר, שר החוץ, שקורה בין כך שמועצת הבטחון נדחת בהמשכה כעבור איזה זמן. נדע כעבור שלש שעות אם היא נכנסת לפעולה במלוא אורכה ורוחבה.

שר החוץ א. אבן :

אם יש דיון רק על נושא התקרית, אני חושב שאין אנחנו מעוניינים באקסקלציה ציבורית, דיפלומטית או טלביזיונית. המגמה הראשונה היא לצמצם אותו דיון כפי שזה היה אחרי הטבעת המשחתת וכו'. אם זה לא יהיה ויתפתח הדיון המדיני הרחב - נראה.

שר התחבורה ט. כרמל :

אני מציע לא למהר בנסיעת שר החוץ.

זה יביא גם אותם לשליחת שרים למועצת הבטחון.

שר העבודה י. אלון :

צריך לסכם בענין פירסום מספר השבויים.

ראש הממשלה ל. אשכול :

היתה דעה שאין אנחנו מפרסמים מספר. כל מה שאנחנו נגיד, אנחנו יכולים להגיד בערך כי לא היינו שם ולא מנינו. אבל יש דעה שלא להגיד מספר על אבידות האויב.

שר הפנים מ.ח. שפירא :

אפשר להגיד "מספר ניכר של אבידות".

ראש הממשלה ל. אשכול :

מספר ניכר זה 37.

ויש דעה לומר "הרבה עשרות".

השר מ. בנין :

הלגיון פרסם.

השר י. גלילי :

אם שר הפנים אומר שאין הוא בעד נקיבת מספר, אבל מציע לומר "הרבה עשרות", אפשר לומר ככה.

שר המסחר והתעשייה ז. שרף :

"נגרמו להם אכידות כבדות".

שר השיכון ט. בנטוב:

דובר צה"ל פרסם על אכידות של "אל-פאתח". את זאת
אי אפשר לקחת חזרה. ביחס לאכידות הלגיון אפשר לנקוט בפורמולה כללית.

ראש הממשלה ל. אשכול:

איני יודע אם פירסמו ידיעה על אכידות "אל-פאתח"
או לא אבל אפשר לוטר שלאויב היו אכידות כבדות.

שר הדתות ז. ורהפטינג:

העיקר הוא ביחס ל- 129.

ראש הממשלה ל. אשכול:

אולי אין אסון אם זה יתפרסם כעבור יום או
יומיים.

יש לחכות בפרסום הזה.

שר העבודה י. אלון:

נשאר זאת לועדה של שלושה: ראש הממשלה, שר
החוץ והשר גלילי.

דנשד י. גלילי :

אם כך אני מודיע לרמטכ"ל שבפגישתו עם הכתבים

איננו נוקט מספר.

שר המסחר והתעשייה ז. שרף :

אין זה פשוט ישאלו אותו: האם הבאתם שכויים?

יכול הוא להגיד "לא" אם לא הביאו, יכול הוא להגיד no comment.

שר הפיתוח ושר התיירות מ. קול :

יאמר: עצרנו מספר אנשי "אל-פאתח" שאשמתם הוכרה,

והם נחקרים.

דאש הממשלה ל. אשכול :

ביחס לאבירות שלנו יש כ- 17 הרוגים ומספר

פצועים.

מזכיר הממשלה י. עוזאי :

האם להודיע שלקחנו טנקים ירדניים?

שר המשפטים י. ש. שפירא :

רצוי שלא.

ראש הממשלה ל. אשכול:

נמסור על שלל בזוקות ונשק אחר וגם תוכניות פעולה

של "אל-פאתח".

שר השיכון מ. כנטוב:

נאמר "מחסני נשק".

שר החוץ א. אבן:

היעדר היה לפרק את אנשי "אל-פאתח" מנשקם.

ראש הממשלה ל. אשכול:

יש לי הערכ איזו הופעה פומבית. אני רוצה

להיזהר. אדבר על אבירות כבודות לאויב. לנו יש לצערנו הרב 17 הרוגים וכ- 70 פצועים, אבל רובם קל.

בדבר ההצגה של סרט "ששת הימים" אתה רוצה,

גלילי, שמה יסוכם?

דוד י. גלילי:

אני מחוה רעה שאין לפזר את ההצגה בגלל המשמעות

הענומה שאפשר להסיק מכך. אבל אנחנו נגזום כל דבר חגיגי ושמח.

ראש הממשלה ל. אשכול:

זוהי הפרימרייה של סרט על ששת ימי המלחמה. טפלה

בזאת מחלקת ההסברה. היתה דעה שלא לעשות זאת.

שר התחבורה מ. כרמל:

יש לעשות זאת, אין זו חגיגה.

השר מ. בגין:

זה סרט דוקומנטרי, אין זו חגיגה.

שר המשטרה א. ששון:

אנחנו פונים למועצת הבטחון?

ראש הממשלה ל. אשכול:

כן, פנינו כבר.

מ ח ל י ט י ם, כי בפרסומים על פעולת צה"ל לא יימסרו פרטים על הנזקים שנגרמו
לאוייב אלא:

- (1) לגבי מספר האבירות של האויב ייאמר כי "נגרמו לו אבירות כבדות";
- (2) לגבי העצורים ייאמר כי "נעצרו מספר אנשי 'אל-פאתח' והם נחקרים", מבלי לציין מספר. ראש הממשלה, שר החוץ והשר י. גלילי מוסמכים להחליט בענין מספר העצורים הנ"ל.
- (3) לגבי השלל - ייאמר כי "נלקח שלל, נשק וחוכניות פעולה של ארגוני המחבלים".

הישיבה נועלת בשעה 18:52
